Uitspraak Commissie van Beroep 2012-10 d.d. 26 maart 2012
(prof. mr. F.R. Salomons (voorzitter), mr. C.A. Joustra, mr. F.H.J. Mijnssen, mr. F.P. Peijster en drs. P.H.M. Kuijs AAG, leden, en mr. M.J. Drijftholt, secretaris)

Samenvatting

Aangaan Tradingrelatie (adviesrelatie), verstrekte adviezen. Verwijt aan de bank dat zij de Tradingrelatie niet had mogen aangaan, althans geen inhoudelijk adviezen had mogen geven, onder meer wegens het ontbreken van een (nieuwe) schriftelijke cliëntenovereenkomst, is ongegrond. Ontbreken van schriftelijke vastlegging van de cliëntenovereenkomst tast niet de geldigheid daarvan aan. Niet gebleken dat de wijze waarop de bank volgens belanghebbende uitvoering heeft gegeven aan de Tradingrelatie, strijdig is met de wettelijke regeling ter zake van oneerlijke handelspraktijken. De bank kon in de omstandigheden van het geval grond vinden voor de door belanghebbende opgevolgde adviezen.

Klik hier voor de uitspraak in eerste aanleg.

1. De procedure in hoger beroep

1.1 Belanghebbende heeft bij een op 24 augustus 2011 door KiFiD ontvangen beroepschrift op de voet van artikel 22.1 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: Reglement Geschillencommissie) in verband met artikel 5 van het Reglement Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening aan de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (verder: Beroepscommissie) een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: Geschillencommissie) van 15 juli 2011 ter toetsing voorgelegd.

1.2 Belanghebbende heeft bij brieven van 26 september 2011, 5 oktober 2011 en 11 oktober 2011 zijn beroep onderbouwd en bij brief van 4 januari 2012 stukken in het geding gebracht.

1.3 De bank heeft bij brief van 25 oktober 2011 kopieën uit het dossier overgelegd en bij verweerschrift van 2 december 2011 het beroep bestreden. Bij brief van 20 december 2011 heeft de bank meegedeeld dat zij met het verweerschrift niet beoogde incidenteel appel in te stellen.

1.4 De Beroepscommissie heeft het hoger beroep mondeling behandeld op 20 februari 2012. Namens belanghebbende is het beroep toegelicht aan de hand van een pleitnotitie. Deze pleitnotitie is in het geding gebracht.

2. De procedure in eerste aanleg

Voor het verloop van de procedure in eerste aanleg verwijst de Beroepscommissie naar de aan deze uitspraak gehechte uitspraak van de Geschillencommissie.

3. Inleiding op de beoordeling van het beroep

3.1 De Beroepscommissie gaat op grond van:

- hetgeen de Geschillencommissie onbestreden heeft vastgesteld,
- de niet of niet voldoende weersproken inhoud van de stukken van het geding en
- hetgeen bij de mondelinge behandeling is gebleken,

uit van het volgende:

(i) De bank is in 2005 gestart met Trading, een beleggingsservice waarbij de bank beleggers actief benadert met adviezen en waarbij de klant rechtstreeks kan bellen met een beleggingsspecialist in de dealingroom van de bank. Trading is gericht op actieve ervaren beleggers met een kortetermijnstrategie die voldoende tijd hebben om actief te beleggen, die de risico's van kortetermijn-beleggen goed kunnen overzien en die behoefte hebben aan een sparringpartner die hen, op eigen initiatief en op frequente basis, onder meer adviseert over aandelen en derivaten, zoals opties en turbo's en complexe handelsstrategieën.

(ii) Belanghebbende belegde al vele jaren zelfstandig, onder meer bij de bank en met name in aandelen en opties.

(iii) In november 2005 werd belanghebbende telefonisch door de bank benaderd met de vraag of hij mogelijk belangstelling had voor Trading. Begin december 2005 heeft belanghebbende telefonisch contact opgenomen met de bank en is hij in gesprek geraakt met een medewerker van de afdeling Trading (verder: X). X heeft naar aanleiding hiervan op een formulier 'Intake Gesprek (nieuwe) Trading relatie' enige gegevens genoteerd, waaronder de afspraak "mag vaker bellen dan 1 x per 3 weken". Daarmee is de verhouding van dienstverlening tussen de bank en belanghebbende van een 'execution only'-relatie gewijzigd in een Trading-relatie die een advieskarakter had. De bank heeft de Tradingrelatie niet schriftelijk aan belanghebbende bevestigd.

(iv) In de daaropvolgende weken hebben ten minste acht telefoongesprekken tussen belanghebbende en X plaatsgevonden. Van deze telefoongesprekken, die bij elkaar vele uren hebben geduurd, heeft de bank geluidsopnamen gemaakt.

(v) Op of omstreeks 8 december 2005 heeft de bank belanghebbende geadviseerd om te beleggen in Turbo's Palladium. In overleg met de bank heeft belanghebbende toen eerst Turbo's van een voor hem bekend fonds (Getronics) gekocht. Vervolgens heeft belanghebbende op 9 december 2005 ook Turbo's Palladium gekocht. Deze Turbo's zijn op 14 december 2005 verkocht met een verlies van € 5.522,= (excl. provisie). Op diezelfde datum heeft belanghebbende de Turbo's Getronics met een winst van € 2.750,= (excl. provisie) verkocht.

(vi) Op vrijdag 16 december 2005 heeft belanghebbende telefonisch aan de bank kenbaar gemaakt dat hij erg onrustig werd van de nieuwe beleggingsservice en de daarbij horende hoge contactfrequentie.

(vii) Op 16 december 2005 en op 20 december 2005 heeft X belanghebbende met klem aangeraden zijn aandelen Covad, die een aanzienlijk aandeel van zijn beleggingsportefeuille uitmaakten, te verkopen.

(viii) Op 21 en 22 december 2005 heeft belanghebbende alle in zijn portefeuille aanwezige circa 200.000 aandelen Covad via een derde partij verkocht voor een bedrag van € 114.379,51. Kort daarna liet het aandeel Covad een flinke koersstijging zien.

(ix) Op 29 december 2005 heeft belanghebbende de Tradingrelatie met de bank telefonisch beëindigd.

(x) Op en kort na 29 december 2005 heeft belanghebbende circa 200.000 aandelen Covad gekocht voor een bedrag dat de bij de eerdere verkoop gerealiseerde opbrengst met € 71.839,93 overtrof.

3.2 Belanghebbende heeft zich in eerste aanleg op het standpunt gesteld dat de bank jegens hem onzorgvuldig heeft gehandeld:

– door met belanghebbende een Tradingrelatie aan te gaan;

– door bij belanghebbende aan te dringen (belanghebbende omschrijft dit als "stalking") op het aankopen van Turbo's Palladium, op het verkopen van zijn aandelen Covad en op het kopen van aandelen GTCB.

Belanghebbende heeft op deze grondslag vergoeding gevorderd van de door hem als gevolg van het handelen van de bank geleden schade, door hem begroot op € 77.529,96 – zijnde het totale verlies op de Turbo's Palladium ad € 5.635,75 (incl. provisie) en het in 3.1 onder (x) genoemde bedrag van € 71.839,93 –, te vermeerderen met de wettelijke rente.

3.3 De Geschillencommissie heeft de vordering van belanghebbende afgewezen. Daartoe heeft de Geschillencommissie het volgende overwogen.

- Niet is gebleken dat de bank onzorgvuldig heeft gehandeld door met belanghebbende een Tradingrelatie aan te gaan. Aangenomen moet worden dat belanghebbende tussen het eerste contact in november 2005 en het aangaan van de Tradingrelatie voldoende bedenktijd heeft gehad voor een weloverwogen beslissing. Het is begrijpelijk dat de bank belanghebbende heeft aangemerkt als een belegger voor wie deze beleggingsservice geschikt zou zijn. Dat de uitvoering van de Tradingrelatie, bestaande uit veelvuldig langdurig telefonisch contact, veel onrust veroorzaakte, kan de bank niet worden aangerekend.

- Belanghebbende heeft onvoldoende gemotiveerd gesteld dat hij bepaalde beleggingsbeslissingen heeft genomen onder zodanige druk van de bank, dat deze als bedreiging of misbruik van omstandigheden als bedoeld in art. 3:44 BW of als anderszins onrechtmatig moet worden gekwalificeerd.

- Evenmin is gebleken dat de bank belanghebbende ondeugdelijke adviezen heeft verstrekt, waarvan gelet op de adviesrelatie – waarbij de beleggingsbeslissingen door de belegger worden genomen en de belegger zelf verantwoordelijk is voor de gevolgen van die beslissingen – eerst sprake kan zijn als komt vast te staan dat de bank niet heeft gehandeld zoals een redelijk bekwaam en redelijk handelend beleggingsadviseur betaamt.

- Het advies om te beleggen in Turbo's Palladium betrof een advies tot het doen van een speculatieve belegging. Niet gebleken is dat dit advies in dit geval niet zou passen bij belanghebbende of anderszins onjuist zou zijn. Dat de ontwikkelingen op de grondstoffenmarkt kort daarna noopten tot het treffen van verlies beperkende maatregelen, vormde een risico dat eigen is aan beleggen, welk risico belanghebbende geacht werd te kennen en waarvan de gevolgen voor zijn rekening komen.

- Voor zover het belanghebbende meermaals aanraden om tot verkoop van zijn aandelen Covad over te gaan al als advies kan worden aangemerkt, was dit geen ondeugdelijk en/of onbegrijpelijk advies. De zorgplicht van de bank brengt mee dat hij de wijze van inrichting van de portefeuille van belanghebbende in het kader van de Tradingrelatie bespreekt en eventueel adviseert tot aanpassingen. Dit geldt des te meer als, zoals in dit geval, de portefeuille zeer offensief is ingericht en de bank signalen van onrust bij belanghebbende ontvangt.

- Dat de koersen van de aandelen Covad daags na de verkoop door belanghebbende flink stegen, is een omstandigheid die niet tot de conclusie kan leiden dat het advies van de bank onjuist was of niet gegeven had mogen worden.

- Belanghebbende heeft geen belang bij zijn stelling dat het advies van de bank om met de opbrengst van de aandelen Covad aandelen GTCB te kopen, nu belanghebbende met die opbrengst geen aandelen GTCB heeft gekocht.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 De Beroepscommissie zal in het navolgende de grieven van belanghebbende tegen de bestreden beslissing, zoals deze door zijn raadsman in diens pleitaantekeningen bij de mondelinge behandeling zijn opgesomd, tot uitgangspunt nemen.

4.2.1 Belanghebbende verwijt de bank dat zij de Tradingrelatie niet had mogen aangaan, althans geen inhoudelijke adviezen had mogen geven, omdat:

- zij niet beschikte over een uitgewerkt cliëntenprofiel, althans over alle daaraan ten grondslag te leggen gegevens;

- met belanghebbende niet de wettelijk verplichte schriftelijke cliëntenovereenkomst was aangegaan;

- Trading voor belanghebbende geen geschikte vorm van dienstverlening vormde, gelet op de daarbij horende gerichtheid op de korte termijn ('korte ritjes') en de wijze waarop de adviezen werden gegeven.

4.2.2 Op de bank rustte op grond van art. 24, aanhef en onder b, Besluit toezicht effectenverkeer 1995 (Bte 1995) en art. 28 lid 1 Nadere Regeling gedragstoezicht effectenverkeer 2002 (NRgte 2002) de verplichting om in het belang van belanghebbende informatie in te winnen en vast te leggen, onder meer, omtrent zijn financiële positie, zijn ervaring met beleggingen in financiële instrumenten en zijn beleggingsdoelstellingen, voor zover dit redelijkerwijs relevant was bij de uitvoering van de door de bank te verrichten diensten.

4.2.3 Belanghebbende heeft als bijlage 2 bij zijn brief van 26 september 2011 het door hem als 'nieuwe profielschets' aangeduide formulier 'Intake gesprek (nieuwe) Trading relatie' overgelegd, zoals de bank dat heeft ingevuld naar aanleiding van het eerste telefoongesprek tussen belanghebbende en X. De bank heeft, door belanghebbende niet weersproken, aangevoerd dat belanghebbende in dat gesprek gegevens over zichzelf en zijn beleggingsgedrag en -strategie heeft meegedeeld. Uit het formulier blijkt onder meer dat hij vele jaren ervaring had met beleggen in obligaties, onroerend goed, aandelen en opties, dat op hem geen modelportefeuille van toepassing was, dat hij wilde handelen met een tijdshorizon van weken/maanden, dat hij bekend was met de door de bank bij Trading gehanteerde Technische Analyse en belangstelling had voor adviezen over speculatieve beleggingen ('korte ritjes'), alsmede dat zijn huis een aanzienlijke overwaarde bezat. Behalve van hetgeen in het zojuist bedoelde formulier was vastgelegd, was de bank ook op de hoogte van de samenstelling van de effectenportefeuille van belanghebbende.

4.2.4 Gelet op deze omstandigheden kan niet worden gezegd dat de bank tekortgeschoten is in de verplichting tot het verzamelen en vastleggen van de nodige gegevens voor een cliëntenprofiel.

4.2.5 De bank heeft echter niet voldaan aan haar verplichting ter zake van de Tradingrelatie een schriftelijke overeenkomst met belanghebbende te sluiten (art. 25 Bte 1995 en art. 27 NRgte 2002). Een (mogelijk) eerdere cliëntenovereenkomst ter zake van de 'execution only'-dienstverlening volstaat niet, omdat de rechten en verplichtingen van partijen door de overgang naar de Tradingrelatie in belangrijke mate wijziging ondergingen en nadien als adviesrelatie diende te worden gekwalificeerd.

4.2.6 Anders echter dan belanghebbende aanvoert, betekent het achterwege laten van een (nieuwe) schriftelijke cliëntenovereenkomst niet dat de bank de Tradingrelatie niet mocht aangaan. Art. 25 Bte 1995 en art. 27 NRgte 2002 strekten immers niet ertoe de geldigheid aan te tasten van cliëntenovereenkomsten die niet aan deze voorschriften voldoen, aangezien daarin geen inbreuk op zo fundamentele beginselen van de rechtsorde is gelegen, dat strijd met de openbare orde als bedoeld in art. 3:40 lid 1 BW aanwezig is (vgl. Hoge Raad 5 juni 2009, LJN BH2822, RvdW 2009/685). Evenmin strekten de bedoelde bepalingen ertoe de schriftelijke vorm van de overeenkomst als vormvoorschrift als bedoeld in artikel 3:39 BW voor te schrijven. Zij beoogden daarentegen te bevorderen dat een bewijsmiddel voorhanden zou zijn met betrekking tot hetgeen tussen partijen is overeengekomen (vgl. Commissie van Beroep DSI 28 juni 2004, KCHB 78). Dit een en ander leidt tot de gevolgtrekking dat de bank uitvoering kon geven aan de Tradingrelatie, ook al was niet voldaan aan de eerder genoemde verplichtingen.

4.2.7 De stelling dat Trading voor belanghebbende geen geschikte vorm van dienstverlening vormde, gelet op de daarbij horende gerichtheid op de korte termijn ('korte ritjes') en de wijze waarop de adviezen werden gegeven, kan belanghebbende in dit verband niet baten. Ook als juist is dat belanghebbende eerdere beleggingen gedurende langere tijd aanhield, variërend van enkele maanden tot enkele jaren, en de bank daarvan op de hoogte was, volgt daaruit niet dat bij belanghebbende uitsluitend belangstelling voor of behoefte aan daarmee qua termijn en achtergrond vergelijkbare beleggingen bestond. Gelet op hetgeen de bank op het in overweging 4.2.3 bedoelde formulier met betrekking tot belanghebbende heeft genoteerd – zulks op grond van hetgeen haar bekend was en op grond van door belanghebbende verstrekte inlichtingen – heeft de bank ervan mogen uitgaan dat belanghebbende bereid was tot het doen van speculatieve beleggingen voor de korte termijn en dat hij de daaraan verbonden risico's in voldoende mate kon overzien. De bank handelde niet onjuist toen zij met belanghebbende een Tradingrelatie aanging. Ten aanzien hiervan zijn geen feiten en omstandigheden gesteld of gebleken op grond waarvan de bank bij het aangaan van de Tradingrelatie had behoren te begrijpen dat Trading voor belanghebbende niet geschikt

was. Hetzelfde geldt voor de door belanghebbende gestelde – maar door de bank betwiste – omstandigheid dat de adviezen op agressieve wijze en met gebruikmaking van onjuiste informatie werden gegeven.

4.2.8 Het betoog van belanghebbende dat de bank geen Tradingrelatie met hem had mogen aangaan, althans geen inhoudelijke adviezen had mogen geven, kan derhalve niet leiden tot vernietiging van de bestreden beslissing.

4.3.1 Belanghebbende verwijt de bank voorts dat zij onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld zoals bedoeld in art. 6:193h lid 1 BW in verbinding met art. 6:193i, onder c, BW.

4.3.2 In het midden kan blijven of de regeling ter zake van oneerlijke handelspraktijken, zoals deze is opgenomen in Boek 6, titel 3, afdeling 3a, BW al dan niet afwijkt van hetgeen in 2005 als ongeschreven recht reeds had te gelden. Zoals hierna zal worden uiteengezet kan niet worden gezegd dat, ook al zou zulks het geval zijn, de handelwijze van de bank als oneerlijke handelspraktijk moet worden gekwalificeerd.

4.3.3 Volgens art. 6:193h lid 1 BW is een handelspraktijk onrechtmatig indien door intimidatie, dwang of ongepaste beïnvloeding de keuzevrijheid of de vrijheid van handelen van de gemiddelde consument met betrekking tot het product aanzienlijk wordt beperkt of kan worden beperkt waardoor de gemiddelde consument een besluit over een overeenkomst neemt of kan nemen, dat hij anders niet had genomen. Onder 'product' moet voor zover thans van belang, volgens art. 6:193a lid 1, aanhef en onder c, BW worden verstaan een goed of een dienst. Onder 'besluit over een overeenkomst' is voor zover thans van belang, volgens art. 6:193a lid 1, aanhef en onder d, BW, te verstaan een besluit van de consument over de vraag of hij een product koopt, behoudt of van de hand doet, of een contractueel recht uitoefent in verband met het product. In art. 6:193i, aanhef en onder c, BW wordt vervolgens bepaald dat onder alle omstandigheden als agressief wordt aangemerkt het hardnekkig en ongewenst aandringen per telefoon.

4.3.4 Hieruit volgt dat onder meer als onrechtmatig moet worden beschouwd het hardnekkig en ongewenst per telefoon aandringen om een overeenkomst te sluiten waarbij een consument verklaart de door de handelaar, hier de bank, hardnekkig per telefoon aangeboden prestatie te aanvaarden en zich daartegenover te verbinden tot de door de handelaar bedongen prestatie.

4.3.5 Zoals hiervoor is overwogen kan de bank niet worden verweten dat zij de Tradingrelatie met belanghebbende is aangegaan.

4.3.6 Voor zover de bank na het tot stand komen van de Tradingrelatie bij belanghebbende mocht hebben aangedrongen om bepaalde effecten te kopen of te verkopen, gebeurde dit in het kader van de bestaande adviesrelatie, niet om een nieuwe overeenkomst met de bank aan te gaan. Indien al aangenomen zou moeten worden dat art. 6:193h BW en art. 6:193i BW ook daarop van toepassing zijn, geldt dat niet is gebleken dat de bank in de periode dat de Tradingrelatie heeft bestaan hardnekkig, anders gezegd bovenmatig, telefonisch contact met belanghebbende heeft gezocht. In de stukken is sprake van een aantal van acht gesprekken die bovendien niet alle van de bank uitgingen. Voorts moet uit hetgeen belanghebbende bij repliek in eerste aanleg heeft betoogd (p. 4) worden afgeleid dat er tussen belanghebbende en X een goede verstandhouding bestond, hetgeen niet erop duidt dat de gesprekken een agressief karakter hadden. Belanghebbende beschrijft de gesprekken met X aldus:

> "[X] van Trading belde gewoon veel en omdat we elkaar als persoon wel lagen werden het altijd uren durende gesprekken, het gebeurde gewoon zoals een rivier uiteindelijk in zee uitmondt."

Ook de andere door belanghebbende bij repliek in eerste aanleg aangehaalde passages uit de gevoerde telefoongesprekken wijzen niet op een hardnekkig, intimiderend, karakter ervan. Klager is na het – volgens hem – overdonderende telefoongesprek op 20 december 2005 ook niet direct doch eerst de dagen erna tot verkoop van aandelen Covad overgegaan. Voorts heeft hij ook pas later, nadat de koers van de aandelen Covad sterk was gestegen, aan X meegedeeld dat hij geen verdere adviezen wenste.

4.3.7 Met betrekking tot de door de bank aan belanghebbende gegeven adviezen kan niet worden gezegd dat zij juist of onjuist waren. Maatstaf is of een desbetreffend advies voldoet aan de professionele maatstaf die geldt voor de beroepsgroep. De door de bank gegeven adviezen voldeden aan deze maatstaf, zoals mede blijkt uit hetgeen onder 4.4.1 en volgende zal worden overwogen. De omstandigheid dat belang-hebbende verlies heeft geleden nadat hij de door de bank gegeven adviezen had opgevolgd, kan hieraan niet afdoen.

4.3.8 Belanghebbende verwijt de bank ook dat zij hem heeft misleid door het voor te stellen alsof er bij X allerlei lampjes op rood zouden staan. Ook al zou X een dergelijke voorstelling van zaken hebben gegeven, dan nog kan dit niet worden beschouwd als een vorm van misleiding. Veeleer is dan sprake van een beeldende voorstelling van zaken waarmee werd gewaarschuwd voor een dreigend gevaar van koersdaling.

4.3.9 Er is geen reden om de bank op de voet van art. 6:193j BW te belasten met het bewijs van de materiële juistheid en volledigheid van informatie die zij aan belanghebbende heeft verstrekt. Er bestaat immers geen verschil tussen partijen over de inhoud van de verstrekte adviezen met betrekking tot de Turbo's en de aandelen Covad. Zoals hiervoor is overwogen, voldeden deze adviezen aan de professionele standaard.

4.4.1 Met betrekking tot hetgeen belanghebbende heeft aangevoerd ten aanzien van het advies de aandelen Covad te verkopen, stelt belanghebbende zich in de eerste plaats op het standpunt dat, nu de bank zelf heeft vermeld dat zij het aandeel Covad niet kent en niet volgt, zij zich uiteraard dient te onthouden van adviezen over dat aandeel. De bank heeft bestreden dat zij het aandeel Covad niet kent, doch slechts gesteld dat zij het aandeel niet volgt. De bank kon in de omstandigheden van het geval grond vinden om belanghebbende te adviseren zijn portefeuille minder eenzijdig samen te stellen en daartoe aandelen Covad te verkopen. De bank heeft in dit verband onbestreden gesteld dat andere beleggingsadviseurs ongetwijfeld hetzelfde zouden hebben geadviseerd. De omstandigheden waarom het hier gaat zijn de volgende:

- belanghebbende had ermee ingestemd dat de bank hem regelmatig telefonisch voor adviezen omtrent beleggingen zou benaderen;

- belanghebbende hield zich al jarenlang intensief bezig met beleggen;

- belanghebbende had zijn portefeuille bewust op een bepaalde wijze samengesteld, die door de aanwezigheid van enkele grote pakketten aandelen van dezelfde soort (Covad, GTCB) als zeer offensief kan worden beschouwd;

- de eerste ervaringen met beleggen in Turbo's, vanaf 8 december 2005, hadden ertoe geleid dat belanghebbende op 14 december 2005 een verlies van enige duizenden euro's had genomen;

- belanghebbende had zich in verband met het verloop van de investering in Turbo's tegenover de bank zeer teleurgesteld getoond;

- in een telefoongesprek op 16 december 2005 gaf belanghebbende te kennen dat hij erg onrustig was geworden, alsmede dat hij zijn belegde vermogen, althans een deel daarvan, mogelijk wilde aanwenden om een emigratie te bekostigen.

4.4.2 Voorts acht belanghebbende het ongeloofwaardig dat het de bank bij zijn advies om uit Covad te stappen, te doen was om meer risicospreiding te brengen binnen de portefeuille van belanghebbende, aangezien de bank vrijwel gelijktijdig, naar belanghebbende heeft gesteld doch door de bank is betwist, adviseerde om zijn belang in aandelen GTCB uit te breiden, waardoor van goede spreiding evenmin sprake zou zijn. Dienaangaande is de Beroepscommissie, zoals hiervoor onder 4.4.1 reeds overwogen, van oordeel dat de bank na het eerste beleggingsverlies door de

Turbo's, in de omstandigheden van het geval wel degelijk grond kon vinden om belanghebbende te adviseren zijn portefeuille minder eenzijdig samen te stellen. Zou overigens juist zijn dat de bank daarbij eveneens heeft geadviseerd om aandelen GTCB bij te kopen, dan heeft belanghebbende dit advies in elk geval niet opgevolgd, hetgeen erop wijst dat belanghebbende in staat was zelfstandig te beslissen welke adviezen hij wilde opvolgen en welke niet.

4.4.3 De Beroepscommissie ziet op grond van hetgeen hiervoor is overwogen geen aanleiding voor nader onderzoek naar de door de bank aangevoerde motieven voor haar verkoopadvies.

5. Slotsom

De Beroepscommissie komt tot de slotsom dat de bestreden beslissing moet worden gehandhaafd.

6. Beslissing

De Beroepscommissie handhaaft de bestreden beslissing van de Geschillencommissie.